

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

27. An orbiculi benedicti, qui Agnus Dei vocantur, si ita fracti sunt, & compressi, ut cerea Imago non videatur, sed tantum remaneat sola materia, adhuc retineant Indulgentias? Ex p. 11. tr. 8. & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

peruenire valeat. Est communis sententia Doctorum. Ratio, quia non præsumitur aliter Pontificem indulgentias reuocare, quam soleat alias gratias, & indulta.

9. Maior Difficultas est, an sit etiam necessarium, vt ipsa actualis notitia reuocationis perueniat ad aures indulgentiam possidentis? Inclinat Filliuc. c. 9. *quæst. 8. dist. 3.* pro quo etiam citat Nauarrum, & Cordubam. Quam opinionem piam, & fauorabilem, quamuis incertam, putat Suarez.

10. Mihi verò probabilis est quando cum indulgentia sunt coniuncta alia priuilegia, vt nimirum possit cum indulgentiam lucraturò dispensari in votis, absolui à censuris, & casibus reseruat. Secus quando cum indulgentia non sunt coniuncta huiusmodi priuilegia. Ratio prioris est, nam ea voluntas præsumenda est in Pontifice, quæ sit magis fauorabilis salutis animarum: talis est voluntas non reuocandi indulgentiam; cum qua sunt coniuncta hæc priuilegia, nisi postquam reuocatio peruenit ad notitiam eius, cui indulgentia concessa est. Maior probatur: nam semper in reuocatione priuilegiorum præsumitur Pontifex nolle obesse animarum salutem. Minor constat: quia magnum esset onus, si postquam aliquis suam confessionem fecit, & à peccatis, & censuris bona fide absolutus est antequam notitiam habuerit reuocationis indulgentiarum debeat confessionem repetere. Idem dicendum erit de dispensatione votorum. Ratio posterioris est: quia quando indulgentia non habet talia priuilegia annexa, nullum est periculum animarum, si illa cesset, antequam eius reuocatio perueniat ad notitiam eius, cui concessa fuit. Et hæc omnia docet Amicus in *curfu Theol. tom. 8. disp. 10. sect. 10. num. 292.* & Dicastill. *vbi sup. disp. 2. dub. 20. num. 273. & 278. cum sequenti.*

RESOL. XXVII.

An orbiculi benedicti, qui Agnus Dei vocantur, si ita fracti sunt, & compressi, vt ceræ Imago non videatur, sed tantum remaneat sola materia, adhuc retineant Indulgentias? Ex part. 11. tract. 8. & Misc. 8. Ref. 7.

§. 1. CAsus est curiosus, & ad illum sic responderet Dicastillus de *Sacramentis, tom. 2. tr. 9. disp. 1. dub. 7. num. 127.* Mihi videtur in primis Sanctitatem ceræ perseverare; Sanctitas enim illius ceræ absolute consistit in materia ritè facta, & à Pontifice benedicta, idque declarat satis fidelium vsus, qui vel minimam partem illius ceræ religiosè colunt, & seruant, id quod nec Pontifices ignorant, nec ceteri Prælati; atque adeo communis omnium sensus esse videtur, intentionem Pontificis in iis ceris benedicendis materiam potius legitime factam respicere, quam figuram, omitto alia argumenta, quæ suppetebant, hoc enim sufficit.

2. Hinc vero colligere quis posset, diuisa in partes vna tali ceræ, quamlibet partem habere gratiam, seu indulgentiam, quia in vnaquaque parte seruatur integra Sanctitas seu ratio venerandi illam, atque adeo indulgentia: Nihilominus dicendum potius est indulgentiam non multiplicari, aut (quod idem est) in singulis partibus manere; cuius rei ratio à priori non potest esse alia quam intentio Pontificis, qui non videtur (nisi aliud explicet) id voluisse, si enim id voluisset ex causa iusta, quæ posset occurrere, multiplicaretur indulgentia. Porro id non intendere de facto, quando benedicit illos orbiculos, probari potest, quia nullum est argumentum probans intendere, quod enim affertur de Sanctitate in quavis particula existente,

non probat. Nam inde sequeretur pro cuiusque voluntate diuidendo particulas multiplicari indulgentias, & vilesceret æstimatio illarum. Item argumentum à multiplicatione benedictionis non probat pro multiplicatione indulgentiarum. Multo enim facilius conceduntur benedictiones, quam Indulgentia. Nam ipsi orbiculi omnes censentur, & sunt benedicti, & non omnibus collata est indulgentia, & merito, qui non per illam multitudinem, & multiplicationem benedictionum, sed per multitudinem, & facilitatem indulgentiarum, vilescunt claus Ecclesie, & contemuntur indulgentiæ sic facile collate, id quod mouit Pontifices ad plures indulgentias reuocandas. Omitto alias rationes. Satis est ad negandum quod non sit efficax ratio concedendi eam multiplicationem. Hucusque Dicastillus.

RESOL. XXVIII.

An quis lucretur Indulgentiam cum Medallia seu grana benedictio nullo accepto?

Et vtrum, si reperiam Medalliam, quam amiseram, perat Indulgentia secundi Numismatis à me deputari in locum primi.

Et an in hac deputatione, & applicatione Indulgentia non sit opus quidquam loqui, aut aliud signum externum adhibere, &c? Ex part. 11. tract. 2. & Misc. Ref. 50.

§. 1. Afirmatiuam sententiam docui in part. 10. *tract. 16. * resol. 2.* nixus auctoritate Petri Marchantij; nunc autem inuenio hanc sententiam docere etiam Sanctarellum de *Inbillas, cap. 15. dubitat. 3.* vbi sic ait: [Se alcuno trocasse vna Corona benedicta, & la dicelle, guadagni l'Indulgentia concessa à detta Corona? Rispondo. Deue costar far diligenza in trouar il Padrone, ma non trouandolo, può con buona coscienza tener quella Corona & le medaglie, & grani benedetti, che in essa vi sono, & guadagnare l'Indulgentia concessa à quella Corona, perche nella Bolla del Papa si dice, che chi hauera quella Corona, & la diuà, guadagni indulgentia plenaria, Hieron. Gratian. de *Inbillas, part. 1. cap. 15.* Parimente guadagnara l'Indulgentia colui, che hà vna Medaglia benedetta prestatagli da vn'altra.] Ita ille, qui citat Pinellum de *Indulgentiis, cap. 11.*

2. Idem etiam docet doctus & amicissimus Pater Gobat de *Indulg. part. 2. cap. 13. quæst. 3. num. 378.* sic afferens; Cum Religiosis debeat abesse meum ac tuum, frigidum illud verbum, & quidquid malorum est, in vitam nostram inuehens, S. Chrysost. *Orat. de S. Phlogonio*, Religiosi autem æquè ac ceteri, possunt fieri compotes Indulgentiarum, rebus piis concessarum, cuius est nil interesse, siue illud numisma sit tuum, siue alienum.

3. Quare si tibi suum Rosarium quispiam commoderet, æquè poteris indulgentiis illi adherentibus gaudere, ac dominus Rosarij. Et ita nominatim declarat in indulgentiis quinque Sanctorum §. 13. Vnde absolute infer Sanctarellum loco citato, ex Hieron. Gratiano tibi obuenturas mei Rosarij indulgentias, si illud à me amissum reperisti, & orando percurristi.

4. Obseruo autem, inter formulas Indulgentiarum quoad præsens institutum, hoc distictum, quod in formulis, quibus Pontifices erogant Indulgentias ad instantiam alicuius personæ, aut honorem alicuius particularis Sancti, consueuerint exprimeret hanc facultatem, quod scilicet sic perinde seu quis aliena, seu propria re utatur, sicuti videbitur.